

**Nicolai Cavssini Trecensis E Societate Iesv, De Eloquentia
Sacra Et Hvmana**

Caussin, Nicolas

Coloniae Agrippinae, 1626

De amplificationis duodecim modis crebrò usurpati. Capvt IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68724](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-68724)

locos, & figuræ; Et hoc attigit cum dixit fieri amplificationem per τοπογραφίαν & διάνοιαν, per τοπογραφίαν nihil aliud voluit, quam variam locorum omnium tractationem, per διάνοιαν exaggerationem, que fit per exclamations, & cetera figurarum instrumenta. Præter has rationes etiam, si qui diu expendat, & nondum querat in scirpo, nihil inueniet. Loci portrò cum affertur, non sunt audi, & simplices producendi, sed vario inter se Nexus conglobandi, quo plus roboris habeant. Ut qui funes torquent, quo robustiores faciant, de industria duplexes, triplicesque componunt: Ita locorum frequentatio multum affert rebus vigoris, & ponderis. Succedunt deinde figuræ, sententiae, excelsæ, graues, incensæ, & quod multum iuuat ad grauitatem, aperte verbis in textæ, ita magnifica proceret amplificatione.

E exemplū &
methodus
amplifican-
di.

Ut si atrox quodpiam facinus, qualis est iniuria augustissimo sacramento illata, effet exagerandum, post usum per aliquid nō dñs, aut quidpiam simile, dices, quo nomine appellem hoc facinus nefcio, multa deinde inquires atrocia nomina, quæ magnitudine huius sceleris vieta esse ostendes, mos in torquebis oratoriam definitionem per synonymiam, & vocabis postremum sacrilegiorum omnium, impialem cælo, & terram, inferno penitentiam erubescendam.

Eodem vestigio rem expones, si modo aures ferant, & sermo patiatur. (Quædam enim adeò scelerata sunt, ut honeste commemorari non possint) Vertes te deinde ad singula adiuncta. Quis, quid, ubi, quibus auxilijs, cur, multum ad quomodo, quando, in quibus vberem amplificationis legem inuenias. Causas etiæm confundis tam prodigiosæ malitiae, depinges volitantes scelerissimum dæmonum catervas, qui Fanaticos Lycanthropos in sanctissimas religiones ardentes furum tædis instigant.

Ex eo conuertes stylum ad ῥηματισμον, quæres, cui istud sacrilegium comparare possis, facies superiorum scelerum enumerationes, arcenses ex historijs deplorata tempora, cruda facta, res funestas, nihil simile repetire te fatebere. Pij si cum hac impietate conferantur, videbuntur Ariani, misericordes Turcae, religiosi Brasilienses. Ad summum erumpent grandes figure, modo initiales in sceleratos, ad quorum supplicia terra, & maria, & brutæ animantes euocabuntur, modo conuertitur sermo ad angelos pacis amare flentes,

modo ad B. Virginem, modo ad Christum ipsum, & supremum rerum omnium Patrem. Omnia iura diuina, & humana, leges omnes, & consuetudines, senes, pueri, mulieres, infantuli, pecudes ipsæ vltionem à Deo flagrabant. Hinc affectus, hinc concitationes, hinc tonitrus, & frigura.

Is est igitur in rebus graibus amplificandi modus, qui grandem eloquentiam, & vehementes affectus, & latera, & spiritum, si quisquam alias desiderat. Prouidendum est autem, ut amplificatio, quod dixit Longinus per τοπογραφίαν fiat, & sensim quasi per scalarum gradus ad maiora procedat. Nam qui post grauiam quædam enarrata minuta proficerunt, Mandrabili in morem degenerant. Deinde non nimis etiam amplificationis sumum producendum, ne aut rumpatur, aut supia modum renetur, & simile sit corporibus, quæ licet aspectu integra, heruistamen parum firmantur.

Cæterum hæc duo amplificationis capita in τοπογραφίᾳ, & ἀναγνώσῃ constituta sive in locis & figuris, non satis vidit Erasmus in libro de copia verborum: Nam diuisio formarum amplificationis, quam affert, certè in co-claudat, quod putat duas esse & distinctas amplificationis formas, rem per adiuncta, & circumstantias dilatare, quæ vnam in rem incidunt. Deinde ipsam amplificationem facit speciem dilatationis, cum sit genus. Cætero qui tyronibus ea quæ tradit, non sunt inutilia, in quorum gratiam hic iuuat aliqua scribere.

De amplificationis duodecimi modis breviter surpatis.

CAPUT IX.

Primus amplificandi modus per enumeracionem partium.

Fit, cum sententia breuiter comprehensa, & quasi conuoluta explicatur, ut si dicas quædam rem luxu perdidisse, paucum est. Ad dilatandum, varias possessionum formas, & disparem perdendi rationes enumerabis, sic Lucianus in Harmonide, cum summatum dicere potuisse τὴν ἀνθρώπην ἐκμελέτην, explicatis partibus distendit, Εδέδει μὲν ἡγούμενος τὸν αὐλοῖς τὸν ἀκριβέστερον ἔργον εἶναι.

λεπτούς ι καὶ έμμελές, καὶ ἐποβάλλειν τοὺς δικτύους ένα φίδις ὅπερ ποκτήγη φροῖς χθέσαι, καὶ βασιγενάν σὲ βαθμᾶς καὶ σύνφωνα ἔναν τὰ μέλη πρὸς τὸν χορὸν, καὶ τὸ θρησκευτικόν ἔκαστος διαφυλάκειν τὸ ίδιον, καὶ φρεγγίζει τὸ ένθεον, τὸ λυθίον τὸ βακχικόν, την δωρίσιον τὸ σεργόν, την ἑωνικήν τὸ γλαφύριον ταῦτα μὲν οὖν τάντα ἔκμεμάδηκα πράσου. id est, docuisti me iam exacte adaptare tibiam, atq; in eius lingulam inipirare tenuer quiddam ac medulatum, tum commodo facilique contatu submittere digitos in crebra sublatione ac demissione vocis, adhac ad numerum ingredi, &c ut modi congruant ad chorum, præterea quoq; cuique harmoniaæ generi proximum est obseruari. Phrygiaæ diuinum impetum, Lydiæ Bacchicun furem, Doricæ rauitatem ac modestiam, Ionicæ iucunditatem.

Secundus per antecedentia.

CAPVT X.

Hic admodum affinis est: quoties non contenti semel exitum rei proponere, ex quo reliqua que præcesserunt, per se queat intelligi, singulatim ea quoque cōmemoramus, per quæ ad exirāt peruentum est. Huius præceptionis hoc erit exemplum: Cicero Catilinæ conatus opprimit: id ita locupletabis, Catilinæ nefarios conatus per iuuenes perditissimos, totius Romanae ciuitatis exitium atq; interencionem molientes, M. Tullius Cicero consul sua sagacitate statim odoratus est, singulari vigilancia peruestigavit, summa prudencia deprehendit, miro in Rempub. studio prodidit, incredibili eloquentia conuicit, gravissima autoritate repressit, armis extinxit, magna felicitate sustulit.

Item aliud. Ex ea virginē filium sustulit. Hac ratione dilates licebit. Eam virginem, quod esset singulari forma, miserè deperibat. Deinde amoris impatiens, simplicem puellæ animum promissis sollicitauit, munericibus corrupit, blanditijs delinijt, officijs in mutuū amorem pellexit, improbitate vicit, denique consuetudinem cum ea habuit, ac deuiringauit. Aliquanto post tempore vetus virginis ceperit tumescere, foetu videlicet concepero. Denum exactis nouem mensibus, parturij ac puerum peperit.

Item aliud exemplum. Vrbem cœpit; ita poterit ampliari. Principiò feciales rem repetitum missi, qui pacis etiam conditiones offerrent. Quas cum oppidani non acciperet, copias vndique comparat, admouet exercitū unde cum machinis ad vrbis mœnia. Illi contra e muris acriter hostem repollunt, tandem hic superior in congressu, consensis mœnibus urbem inuidit, ac rerum potitur.

Tertius per causas.

CAPVT XI.

AB hoc rursum non ita vehementer abhorret, quoties rem non nudam exponimus, sed altius etiam causas repetimus, à quibus initio sit profecta. Veluti si cui non satis sit dixisse, bellum intercessisse Gallis cum Neapolitanis, verum etiam addat, qua fuerint similitatis causæ, quis instigator, quo suscipiēdā belli occasio, quæ vincendi spes, quæ vtrisq; fiducia. Hoc vt dilucidius, quamvis egeat præceptione, ita difficile sit exemplum nisi plurimi verbis proponere. Quare supercedebimus, & lectorem ad Salustium ac Livium relegabimus.

Quartus per adiuncta.

CAPVT XII.

Non admodum ab his discrepat, quoties non simpliciter proponimus negotium, sed enumeramus etiam illa, qua negotium comitantur, vel consequuntur. Quod genus sit. Bellum tibi acceptum feremus, hoc pacto poteris ditare rem. Exhaustum in barbaros milites æriani, fractam laboribus iuuentum, proculatas segetes, abacta pecora, incensos paulli viros ac villas, desertos agros, euerfa mœnia, compilatas domos, direpta fana, tot orbis senes, tot orphanos liberos, tot viduas matronas, tot virgines indignè consupratas, tot adolescentium licentia depravatos mores, tantum funerum, tantum luctus, tantum lachrymarum. Præterea extincas artes, opprefcas leges, oblitteratam religionem, confusa diuina humanaque omnia, corruptam ciuitatis disciplinā: yniuersum, inquam, hoc maiorum agmen, quod ex bello nascitur, tibi vni feremus acceptum, liquidem belli fucris author.

Dd 2

QVIN